

УДК 35.07/.08-027.21

О. В. СЕРОВ,
 головний спеціаліст управління фундаментальних
 та прикладних досліджень,
 Національна академія державного управління
 при Президентіві України

АНАЛІЗ ТЕРМІНОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КАТЕГОРІЙНО-ПОНЯТІЙНОГО АПАРАТУ В ГАЛУЗІ ЗНАНЬ “ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ Й АДМІНІСТРУВАННЯ”

У статті розглянуто науковий напрям, який розвивається останнім часом у теоретико-методологічному обґрунтуванні реформ – інституціональне проектування, що спрямоване на пізнання сутності та закономірностей реформування як форми суспільних перетворень. Наголошено на тому, що інституціональне проектування стратегічного розвитку НАДУ при Президентіві України має враховувати трансформації основних предметних сфер діяльності закладу, а саме галузей науки і освіти “Державне управління” відповідно до імперативів суспільного реформування. Це передбачає застосування термінологічного апарату, введення в нормативно-правове поле України базових понять “публічне управління”, “публічне адміністрування” та інших, пов’язаних з ними. Проаналізовано стан розробленості цих понять.

Ключові слова: адміністрування, публічне адміністрування, публічне управління, державне управління, інституціональне проектування.

O. V. SIEROV,

Chief Specialist fundamental management and applied research, National Academy for Public Administration under the President of Ukraine

TERMINOLOGICAL ANALYSIS SOFTWARE CATEGORIAL-CONCEPTUAL APPARATUS IN THE FIELD OF KNOWLEDGE “PUBLIC MANAGEMENT AND ADMINISTRATION”

Recently acquires its scientific direction of a theoretical and practical bases of reform – institutional design aimed at knowing the essence and reform laws as a form of social change. The institutional design of NAPA strategic transformation must take account of the major subject areas of the institution, namely the fields of science and education “State Government” under the imperatives of social reform. Description of these transformations involves the use of terminology system, the introduction of the regulatory framework of Ukraine basic concepts of “public administration”, “public administration” and others associated with them. Analysis of the development of these concepts and the subject of this publication.

Key words: administration, public administration, public administration, public administration, institutional design.

O. B. СЕРОВ,

главный специалист управления фундаментальных и прикладных исследований, Национальная академия государственного управления при Президенте Украины

АНАЛИЗ ТЕРМИНОЛОГИЧЕСКОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ КАТЕГОРИАЛЬНО-ПОНЯТИЙНОГО АППАРАТА В СФЕРЕ ЗНАНИЙ “ПУБЛИЧНОЕ УПРАВЛЕНИЕ И АДМИНИСТРИРОВАНИЕ”

В статье рассматривается научное направление, получившее в последнее время развитие в теоретико-методологическом обосновании реформ – институциональное проектирование, которое направлено на познание сущности и закономерностей реформирования как формы общественных преобразований. Акцентируется внимание на том, что институциональное проектирование стратегического развития НАГУ при Президенте Украины должно учитывать трансформации основных предметных сфер деятельности учреждения, а именно отраслей науки и знаний “Государственное управление” соответственно императивам общественного реформирования. Это предусматривает применение терминологического аппарата, введение в нормативно-правовое поле Украины базовых понятий “публичное управление”, “публичное администрирование” и других, связанных с ними. Проанализировано состояние разработки этих понятий.

Ключевые слова: администрирование, публичное администрирование, публичное управление, государственное управление, институциональное проектирование.

© Серов О. В., 2016

Постановка проблеми. Державно-управлінські реформи в Україні розглядаються як суттєві якісні, прогресивні зміни системи органів публічної влади, зокрема підсистем органів державного управління та їх управлінської діяльності, органів місцевого самоврядування та їх управлінської діяльності, зв'язків між цими підсистемами, механізмів їх взаємодії в процесах управління з неурядовими організаціями та громадянами [1].

Система публічної влади виступає керуючою системою відносно суспільних реформ. Відповідно до закону різноманітності (закон У.Ешбі) для створення системи, здатної розв'язати проблему з певним рівнем різноманітності, необхідно, щоб керуюча система мала ще більшу різноманітність.

У цьому контексті набуває розвитку науковий напрям у теоретико-методологічному обґрунтуванні реформ – *інституціональне проектування*, що спрямоване на пізнання сутності та закономірностей реформування як форми суспільних перетворень. Теоретичні розробки, що стосуються цього напрямку, зрештою, підпорядковані вирішенню двох взаємопов'язаних практичних завдань: формулюванню комплексу вимог, дотримання яких необхідне для того, щоб суспільні перетворення були дійсно реформами, та розробленню ефективних загальних технологій здійснення цих реформ.

Інституціональний зміст державно-управлінських реформ розкривається, передусім, як цілеспрямовані зміни інститутів, що передбачає проектування цих перетворень і присутність у системі державного управління суб'єктів, які розробляють реформи, а також суб'єктів, які запроваджують їх у практику функціонування державного управління.

Одним із напрямів діяльності Національної академії державного управління при Президентові України (далі – НАДУ) є науковий супровід державно-управлінських реформ в Україні. Як зазначено в доповіді “Інституційне забезпечення кадрової політики у публічному управлінні: місія, роль та місце Національної академії державного управління при Президентові України” [2], з курсом суспільних реформ пов'язані сам розвиток НАДУ, коригування змісту основних завдань і уточнення функцій діяльності закладу, що мають відбуватися у форматі імперативів інституціональних змін, зокрема, визначених Законом України “Про вищу освіту” [3], новою редакцією Закону України “Про наукову та науково-технічну діяльність”, переліком галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти за спеціальністю “Публічне управління та адміністрування”, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 р. № 266 [4], а також іншими нормативно-правовими актами.

Лідерство НАДУ в розвитку галузі науки “Державне управління” визначає і місію її наукової діяльності в рамках спеціальності “Публічне управління та адміністрування”, а саме розвиток людського потенціалу нової якості та забезпечення здійснюваних у державі системних реформ. В інституціональному проектуванні стратегічного розвитку НАДУ слід урахувати трансформації основних предметних сфер діяльності закладу, а саме галузей науки і освіти “Державне управління” відповідно до імперативів суспільного реформування.

Мета статті – опис указаних трансформацій, що передбачає застосування термінологічного апарату, введення в нормативно-правове поле України базових понять “публічне управління”, “публічне адміністрування” та ін., пов'язаних з ними, аналіз стану розробленості цих понять.

Виклад основного матеріалу. Проблема термінологічного забезпечення галузі знань “Публічне управління й адміністрування” вимагає застосування релевантного категорійно-понятійного апарату, який являє собою поєднану в систему впорядковану множину категорій, понять і термінів, що узгоджені, взаємодоповнюють один одного та компліментарні між собою, передбачає їх розвиток, а також використання у нормотворчій діяльності.

Категорійно-понятійний апарат з урахуванням набутого знання чи розвитку суспільних відносин має постійно уточнюватися, а в окремих випадках переглядатися. Консервація категорійно-понятійного апарату в застиглих формах негативно позначається як на результатах наукових розробок, так і на законодавчому врегулюванні суспільних відносин.

Актуальним завданням науково-дослідної роботи за темою “Інституційне проектування та моделювання стратегічного розвитку НАДУ при Президентіві України” є аналіз категорійно-понятійного апарату в галузі знань “Публічне управління й адміністрування”.

Проблема термінологічного забезпечення галузі знань “Публічне управління й адміністрування” постала, передусім, зі зміною парадигми публічного управління, впровадженням ідеї про “нове публічне адміністрування”. У практиці поширене визначення цього поняття через такі ознаки, як відсутність корупції, ефективне використання громадських або бюджетних коштів, відмова від кумівства, відсутність дискримінації тощо.

Але навіть якщо не брати до уваги чинник корупції, державна служба в Україні лише в окремих випадках відповідає вимогам професійного управління. Доступ до державної служби і практика підвищення по службі є заполітизованими і значною мірою ґрунтуються не на результатах роботи чи рівні кваліфікації, а на будь-яких залежностях.

Крім того, адміністративному законодавству України бракує гнучкості. В нормативно-правове поле України не введені поняття “публічне управління”, “публічне адміністрування”, а ті, що введені в законопроектну практику, мають занадто широке змістове, методологічне та функціональне наповнення. Поняття “публічне управління”, “публічне адміністрування” функціонують виключно в науково-освітній сфері. У вітчизняній науково-освітній літературі автори звертаються насамперед до співвідношення сутності базових понять “публічне управління” та “державне управління”, з одного боку, та “публічне адміністрування” і “державне управління” – з другого.

Термін “публічне управління” вперше був використаний Десмондом Кілінгом у 1972 р., на думку якого “публічне управління” – це пошук у найкращий спосіб використання ресурсів задля досягнення пріоритетних цілей державної політики [5, с. 15].

А.Мельник та О.Оболенський одними з перших вітчизняних науковців стали виокремлювати поняття “публічне управління” з-поміж інших. Вони визначали, що публічне управління зорієнтоване на реалізацію публічних (загальних) інтересів і включає такі складові, як державне управління (суб’єктом є органи державної влади) і громадське управління (суб’єктом є громадські інституції). Як елементи публічного управління державне і громадське управління взаємодіють, взаємодоповнюють одне одного виходячи з єдності публічних інтересів та доцільності узгодження управлінського впливу з метою посилення його дієвості. У системі публічного управління визначальну роль відіграє державне управління, яке справляє управлінський вплив на всі сфери суспільного життя. Водночас в умовах розгортання демократичних перетворень підвищується активність і громадських структур в управлінні не тільки громадськими, а й державними справами, у розв’язанні суспільних проблем [6].

Російський дослідник І.Понкін зазначає, що в широкому розумінні поняття “публічне управління” відображає інтегральний системний механізм, підсистемами і елементами якого виступають політичні програмні орієнтири і пріоритети, нормативне регулювання, процедури, фінансовані державою або органами місцевого самоврядування, централізовані і децентралізовані організаційно-управлінські структури та їх персонал, що відповідають за адміністрування діяльності у певній галузі суспільних відносин на національному, субнаціональному та місцевому рівнях [7, с. 8].

Т.Семенчук дійшов висновку, що публічне управління – це взаємодія органів державної влади із суспільством у вигляді реалізації специфічних державних функцій з метою забезпечення соціально-політичного ефекту [8, с. 388].

Н.Аврамчикова вважає, що публічне управління – це вплив суб’єкта, що володіє публічною владою, на об’єкт з метою забезпечення будь-яких суспільних інтересів. Дотримуючись позиції Дж.М.Пріфінера та Р.Пристюса [9], вона констатує, що “публічне управління” – це управління організацією та спрямуванням людських і матеріальних ресурсів на досягнення бажаних цілей [10].

На думку Ю.Сурміна та В.Гусева, дефініції понять “публічне управління”, “державне управління” відрізняються тим, що перше здійснюється в межах панування верховенства права

завдяки законодавчо відрегульованому і практично діючому механізму контролю суспільства над усіма органами державної влади та органами місцевого самоврядування і поширюється на все суспільство. На відміну від поняття “державне управління”, яке має владний характер і запроваджується через прояв державної волі, витоком поняття “публічне управління” (англ. public management) є народна воля. Сутністю поняття “публічне управління” є практичний, організуючий і регулюючий вплив держави через систему публічної влади на суспільну діяльність людей з метою її упорядкування, збереження чи перетворення, спираючись на владну силу, яку обмежує дієвий суспільний контроль [11].

Розвиток наукової та освітньої галузей “Державне управління” інституціоналізується в галузь знань “Управління та адміністрування”. Практико-орієнтована галузь знань “Управління та адміністрування” має стати ідеологічною і методологічною базою прогресивних суспільних перетворень, а також сприятиме розв’язанню суперечностей та непередбачуваних проблем у процесі реалізації стратегії державно-управлінських реформ [11].

На публічне управління істотний вплив завжди справляють питання і проблеми як світової, так і внутрішньої політики, суспільного життя. Публічне управління завжди здійснюється в контексті подій, що відбуваються в суспільстві і в реальних соціально-економічних, політичних і культурних умовах, оскільки публічне управління не може бути ізольованим від суспільства, будучи реалізованим частиною цього суспільства у тісному зв’язку із суспільством [7].

Під поняттям “публічне управління” розуміють також ефективне функціонування системи органів державної влади, регіонального врядування, органів місцевого самоврядування, громадських (неурядових) організацій, фізичних осіб та інших суб’єктів громадянського суспільства з метою реалізації державної політики в найрізноманітніших сферах суспільного життя [13; 14].

Таким чином, публічне управління реалізується в умовах:

- децентралізації державного управління на базі поєднання ринкових і державних механізмів регулювання соціально-економічних процесів;
- переходу до поліцентричної системи державного управління, господарювання та ухвалення управлінських рішень;
- управління державними підприємствами й установами на основі поєднання адміністративних і економічних методів впливу та ринкових механізмів господарської діяльності;
- самоуправління організаційних формувань недержавного сектору на принципах їх функціонування як відкритих соціально-орієнтованих систем у взаємодії із зовнішнім середовищем;
- формування організаційної ринково-підприємницької культури, що систематизує ключові особливості організації інноваційного управління соціально-економічними об’єктами і процесами.

Що стосується співвідношення понять “публічне адміністрування” та “державне управління”, то дуже часто в науковій літературі їх ототожнюють. У свою чергу, дефініцію поняття “публічне адміністрування” прирівнюють до управління, не виокремлюючи його сутності. Невизначеність сутності поняття “публічне адміністрування” призводить до неправильного розуміння чинників його формування та розвитку.

Багато вітчизняних науковців поняття “менеджмент” та “адміністрування” вважає рівнозначними. Але англійський термін management не є однозначним українському терміну “управління” або “адміністрування”. В англо-американській традиції термін “адміністрування” тлумачиться досить широко, як : 1) контроль або управління чимось (системами, організацією або бізнесом); 2) група людей, які організують або контролюють щось; 3) адміністрація – уряд країни, особливо США [15]; 4) діяльність, яка поєднує управління роботою підприємства чи організації; 5) уряд країни в особливий період часу; 6) процес управління чимось, особливо це стосується законів, певних урядових перевірок [16].

Різні аспекти проблеми формування та розвитку публічного адміністрування розглядали Т.Кондратюк [17], Т.Кравцова [18], М.Лахижа [19], М.Міненко [20]. Останній зазначає, що в державному секторі “бюрократична модель” перетворилася в “ринкову модель” – акценти змістилися з виконання роботи згідно з інструкціями і чіткими правилами на роботу, що спрямована на надання якісних публічних послуг та досягнення ефективних результатів. Це, у свою чергу, спонукало до того, що відбулася трансформація “державного управління” в “публічне адміністрування”, а з часом і в “публічне управління” [20].

На думку В.Мартиненка, публічне адміністрування є формою реалізації публічного управління, яке здійснюють представницькі органи демократичного врядування через свої виконавчі структури [21, с. 20–21].

К.Колесникова розглядає публічне адміністрування як складову публічного управління (врядування), метою якого є розвиток держави на засадах демократії з використанням ефективних новітніх методів і технологій управління та спрямованих на забезпечення громадян на рівні світових стандартів [22].

Згідно з “Енциклопедією державного управління”, “публічне адміністрування” є різновидом управлінської діяльності інституцій публічної влади, завдяки якій держава та громадянське суспільство забезпечують самокерованість усієї суспільної системи та її розвиток у певному, визначеному напрямі [23, с. 489].

Н.Філіпова вважає, що поняття “державне управління” є складовою поняття “публічне управління”, а сутність поняття “публічне адміністрування” поєднує два інших поняття та сприяє реалізації поставлених завдань органів влади [24].

На думку Т.Семенчука, адміністрування – це дії державних службовців у частині надання громадянам країни послуг щодо чинного законодавства, а публічне адміністрування – це метод управління, який, з одного боку, забезпечує надання суспільству послуг щодо законодавства, з другого – реалізацію обраного типу політики, що втілюють державні службовці, яким було делеговано повноваження під час волевиявлення народу на виборах як у межах країни, так і за кордоном, у всіх напрямках її прояву [8, с. 389].

Отже, в дефініції поняття “публічне адміністрування” багато авторів поєднують державне та публічне управління. У вузькому розумінні поняття “публічне адміністрування” розглядається як професійна діяльність державних службовців, яка включає всі види діяльності, спрямовані на реалізацію рішень уряду, як міждисциплінарна академічна сфера, що базується на теорії та концепціях економіки, політичних наук, соціології, адміністративного права, менеджменту. Термін “адміністрування” вживається переважно в розумінні “організаційно-розпорядчий метод державного управління”, який використовується органами державної влади. Іншими словами, адміністрування – бюрократичний метод управління суспільством, що ґрунтується на силі та авторитеті влади, відображених у наказах, постановках, розпорядженнях, вказівках та інструкціях. Цей метод є специфічним і його переважно використовують виконавчі органи влади в особі державних службовців.

У широкому розумінні під публічним адмініструванням розуміють всю систему адміністративних інститутів із ієрархією влади, за допомогою якої відповідальність за виконання державних рішень спускається згори до низу [24; 25].

Висновки. Таким чином, під публічним адмініструванням розуміють не завжди одне й те саме. Для одних це система децентралізованого урядування з використанням таких нових інструментів, як контролінг, контрактний менеджмент, бенчмаркінг або бережливий менеджмент [26], для інших – якнайширша приватизація державних видів діяльності, дебіюрократизація та запровадження нового економічного мислення, побудованого на врахуванні витрат і результатів у сфері публічного адміністрування. В Україні державне управління демонструє яскраво виражену тенденцію до регламентації життя громадянина, а не до надання йому потрібних послуг. Наявність такої тенденції зумовлює ментальну “блокаду” в тих випадках, коли йдеться про активне запровадження концепції нового публічного адміністрування, згідно з якою все, що не є

корисним для громадянина, слід кваліфікувати як марнотратство. Система органів управління має доволі чітко виражену ієрархічну будову і живить відчуття самоцінності керівного прошарку на всіх рівнях. Нівелюючий вплив підходу, в основу якого покладено концепцію нового публічного адміністрування, може спричинити у зв'язку із цим серйозні проблеми.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Кравченко С. О.* Державно-управлінські реформи: теоретико-методологічне обґрунтування та напрями впровадження : монографія / С. О. Кравченко. – Київ : НАДУ, 2008. – 296 с.
2. Інституційне забезпечення кадрової політики у публічному управлінні: місія, роль та місце Національної академії державного управління при Президентіві України : наук. доп. / авт. кол. : Ю. В. Ковбасюк, А. І. Семенченко, Ю. П. Сурмін та ін. – Київ : НАДУ, 2015. – 160 с.
3. Про вищу освіту [Електронний ресурс] : Закон України від 1 лип. 2014 р. № 1556-VII. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/>
4. Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України.
5. *Keeling D.* Management in Government / D. Keeling. – London : Allen&Unwin, 1972.
6. *Оболенський О. Ю.* Державне управління : підручник / О. Ю. Оболенський, А. Ф. Мельник // Вища освіта ХХ століття. – Київ : Знання, 2009. – 582 с.
7. *Понкин И. В.* Общая теория публичного управления : избранные лекции / И. В. Понкин ; Междунар. ин-т гос. службы и упр. Рос. акад. народ. хозяйства и гос. службы при Президенте Рос. Федерации. – М. : [б. и.], 2013. – 196 с.
8. *Семенчук Т. Б.* Сутність категорії “Публічне адміністрування” та передумови її формування / Т. Б. Семенчук // Вісник економіки транспорту і пром. – 2013. – № 42. – С. 385–389.
9. *Pfifner J. M.* Public Administration / J. M. Pfifner, R. Presthus. – New York : The Ronald Press Co., 1960. – P. 3.
10. *Аврамчикова Н. Т.* Государственное и муниципальное управление : учеб. пособие / Н. Т. Аврамчикова. – Красноярск : Сибир. гос. аэрокосм. ун-т, 2008. – 148 с.
11. *Гусев В. О.* Інституціональне проектування та моделювання стратегічного розвитку Національної академії державного управління при Президентіві України в умовах суспільних реформ / В. О. Гусев, Ю. П. Сурмін // Інституційне забезпечення кадрової політики у державному управлінні: становлення та розвиток. – Київ : НАДУ, 2015.
12. *Мінаєва І. М.* Публічна влада / І. М. Мінаєва // Держ. буд-во. – 2008. – № 1. – С. 3–9.
13. *Грицяк А. І.* Публічне управління в Україні: становлення за європейськими стандартами / А. І. Грицяк // Вісник Академії митної служби України. – Київ : АМСУ, 2010. – № 2. – С. 5–11. – (Серія : “Державне управління”).
14. *Базарна О. В.* Поняття, суть, природа публічного управління та державного управління [Електронний ресурс] / О. В. Базарна. – Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/vsunu/2012_1_2/Bazarna.pdf
15. Oxford Wordpower Dictionary. Oxford University. – Press, New York, 1998.
16. Longman Exams Dictionary. Pearson Education Limited. – Edinburg : [S. n.], 2006.
17. *Кондратюк Т. В.* Становлення порівняльного публічного адміністрування як теоретико-методологічного напрямку дослідження механізмів державного управління / Т. В. Кондратюк // Науковий вісник Академії муніципального управління : зб. наук. пр. – Київ : АМУ, 2010. – Вип. 3. – С. 297–304. – (Серія “Управління”).
18. *Кравцова Т. М.* Поняття та принципи діяльності публічної адміністрації [Електронний ресурс] / Т. М. Кравцова, А. В. Солонар // Форум права. – 2010. – № 4. – С. 522–525. – Режим доступу : <http://www.nbu.gov.ua/ejournals/FP/2010-4/10ktmdpa>
19. *Лахижа М. І.* Модернізація публічної адміністрації: теоретичні та практичні аспекти : монографія / М. І. Лахижа. – Полтава : РВВ ПУСКУ, 2009. – 289 с.

20. Міненко М. А. Трансформація системи державного управління в сучасні моделі регулювання суспільства [Електронний ресурс] / М. А. Міненко // Державне управління: удосконалення та розвиток : електрон. фах. вид. – Режим доступу : <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=581>

21. Мартиненко В. М. Демократичне врядування: проблеми теорії та практики / В. М. Мартиненко // Публічне управління: теорія та практика : зб. наук. пр. – Харків : ДокНаукДержУпр, 2010. – № 1. – С. 16–22.

22. Колесникова К. Співвідношення державного управління та публічного адміністрування у процесі суспільної трансформації [Електронний ресурс] / К. Колесникова // Публічне управління. – Режим доступу : <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/putp/2013-3/doc/1/06.pdf>

23. Енциклопедія державного управління : у 8 т. – Т. 8 : Публічне врядування / наук.-ред. кол. : В. С. Загорський [та ін.]. – Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2011. – 712 с.

24. Філіпова Н. В. Зміна співвідношення понять “Державне управління”, “Публічне адміністрування”, “Публічне управління” в системі суспільно-політичної трансформації [Електронний ресурс] / Н. В. Філіпова. – Режим доступу : <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=865>

25. Купряшин Г. Л. Государственный менеджмент: возможности и ограничения [Электронный ресурс] / Г. Л. Купряшин // Государственное управление : электрон. вестн. – 2003. – № 1. – Режим доступа : <http://www.spa.msu.ru>

26. Шрьодер Петер. Нове публічне адміністрування або як досягнути ефективного урядування? [Електронний ресурс] / Петер Шрьодер. – Режим доступу : <http://tnst.org/sites/detanlf/tiles/uploads/2016/08/09/bachnpm-uanct.pdf>

REFERENCES

1. Kravchenko S. O. Derzhavno-upravliniski reformy: teoretyko-metodolohichne obgruntuvannia ta napriamy vprovadzhennia : [monohrafiia] / S. O. Kravchenko. – K. : NADU, 2008. – 296 s.

2. Instytutsiine zabezpechennia kadrovoi polityky u publichnomu upravlinni: misiia, rol ta mistse Natsionalnoi akademii derzhavnoho upravlinnia pry Prezydentovi Ukrainy.

3. Zakon Ukrainy “Pro vyshchu osvitu” vid 01.07.2014 r. # 1556 – VII. – [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/>

4. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy “Pro zatverdzhennia pereliku haluzei znan i spetsialnostei, za yakymy zdiisniuietsia pidhotovka zdobuvachiv vyshchoi osvity.

5. Keeling D. Management in Government / D. Keeling (1972), London: Allen&Unwin.

6. Obolenskyi O.Yu. Derzhavne upravlinnia: pidruchnyk / A.F. Melnyk, O.Yu. Obolenskyi // Vyshcha osvita KhKh stolittia. – K. : Znannia, 2009. – 582 s.

7. Ponkyn Y.V. Obshchaia teoriia publichnoho upravleniia: Yzbrannyye lektsyy / Mezhdunarodnyi instytut hosudarstvennoi sluzhby u upravleniia Rossyiskoi akademyy narodnoho khoziaistva u hosudarstvennoi sluzhby pry Preydzente Rossyiskoi Federatsyy. – M., 2013. – 196 s.

8. Semenchuk T.B. Sutnist katehorii “Publichne administruvannia” ta peredumovy yii formuvannia // Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti # 42, 2013. – S. 385–389.

9. Rfifiner J.M., Presthus R. Public Administration. – New York: The Ronald Press Co., 1960. – P. 3.

10. Avramchykova N. T. Hosudarstvennoe u munitsypalnoe upravlenye: uchebnoe posobyе / N.T. Avramchykova, Sybyrskyi hosudarstvennyi aэrokosmycheskyi unyversytet – h. Krasnoiarsk, 2008. – 148 s.

11. Husiev V.O., Surmin Yu.P., Instytutsionalne proektuvannia ta modeliuvannia stratehichnoho rozvytku Natsionalnoi akademii derzhavnoho upravlinnia pry Prezydentovi Ukrainy v umovakh suspilnykh reform // Instytutsiine zabezpechennia kadrovoi polityky u derzhavnomu upravlinni : stanovlennia ta rozvytok. – K., 2015.

12. Minaieva I.M. Publichna vlada / Derzhavne budivnytstvo. – 2008. – #1. – S. 3–9.

13. Hrytsiak A.I. Publichne upravlinnia v Ukraini: stanovlennia za yevropeiskymy standartamy / A.I. Hrytsiak / Visnyk Akademii mytnoi sluzhby Ukrainy. Ser. Derzhavne upravlinnia. – 2010. – # 2. – S. 5–11.
14. Bazarna O.V. Poniattia, sut, pryroda publichnoho upravlinnia ta derzhavnoho upravlinnia / O.V. Bazarna / [Elektronnyi resurs] – Rezhym dostupu : http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/vsnu/2012_1_2/Bazarna.pdf
15. Oxford Wordpower Dictionary. Oxford University -Press, New York, 1998.
16. Longman Exams Dictionary. Pearson Education Limited, Edinburg, 2006
17. Kondratiuk T.V. Stanovlennia porivnialnoho publichnoho administruvannia yak teoretyko-metodolohichnoho napriamu doslidzhennia mekhanizmiv derzhavnoho upravlinnia /T.V. Kondratiuk // Naukovyi visnik akademii munitsypalnoho upravlinnia. Ser. “Upravlinnia”. – 2010. – Vyp. 3. – S. 297–304.
18. Kravtsova T.M. Poniattia ta pryntsypy diialnosti publichnoi administratsii [Elektronnyi resurs] / T.M.Kravtsova, A.V. Solonar // Forum prava. – 2010. – # 4. – S. 522–525. – Rezhym dostupu: <http://www.nbu.gov.ua/ejournals/FP/2010-4/10ktmpa>.
19. Lakhyzha M.I. Modernizatsiia publichnoi administratsii: teoretychni ta praktychni aspekty: [monohrafiia] / M. I. Lakhyzha. – Poltava : RVV PUSKU, 2009. – 289 s.
20. Minenko M.A. Transformatsiia systemy derzhavnoho upravlinnia v suchasni modeli rehuliuвання suspilstva / M.A. Minenko // Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok. Elektronne fakhove vydannia [Elektronnyi resurs] – Rezhym dostupu: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=581>
21. Martynenko V.M. Demokratychne vriaduvannia: problemy teorii ta praktyky / V.M. Martynenko // Publichne upravlinnia: teoriia ta praktyka: Zb. nauk. prats – Kh. : Vyd-vo “DokNaukDerzhUpr”, 2010. – # 1. – S. 16–22.
22. Kolesnykova K. Spivvidnoshennia derzhavnoho upravlinnia ta publichnoho administruvannia u protsesi suspilnoi transformatsii / K. Kolesnykova // Publichne upravlinnia [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/putp/2013-3/doc/1/06.pdf>
23. Entsyklopediia derzhavnoho upravlinnia. U 8 t. – T. 8 : Publichne vriaduvannia / nauk.-red. kol. : V. S. Zahorskyi [ta in.]. – Lviv : LRIDU, NADU, 2011. – 712 s.
24. Filipova N. V. Zmina spivvidnoshennia poniat “Derzhavne upravlinnia”, “Publichne administruvannia”, “Publichne upravlinnia” v systemi suspilno-politychnoi transformatsii // <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=865>
25. Kupriashyn H. L. Hosudarstvennyi menedzhment: vozmozhnomy y ohranycheniia / H. L. Kupriashyn // Hosudarstvennoe upravleniye. Elektronnyi vestnyk. – 2003. – # 1. – Rezhym dostupa : <http://www.spa.msu.ru>
26. Peter Shroder. Nove publichne administruvannia abo yak dosiahnuty efektyvnoho vriaduvannia?

SUMMARY

Public administrative reform in Ukraine are seen as essential quality, progressive changes in the system of public authorities, in particular subsystem government and their management activities, the subsystem of local governments and their management activities, links between these subsystems, mechanisms of interaction in the process management of NGOs and citizens [1].

One of the goals of the National Academy of Public Administration under the President of Ukraine is the scientific support of state and administrative reforms in Ukraine. Of course social reforms linked to the very development of the National Academy, adjusting content main objectives and determine the functions of the institution that should be in the format of the imperatives of institutional change, in particular by the Law of Ukraine “On Higher Education” [3], the new Law of Ukraine “on scientific and scientific-technical activity”, the list of disciplines and specialties, which trains candidates for higher education in” public management and administration”.

NAPA leadership in the development of the field of science “State Government” determines the mission and its scientific activities within the specialty “Public Management and Administration” – namely, human development and provide new quality carried out in the state system reforms. The institutional design of NAPA strategic transformation must take account of the major subject areas of the institution, namely the fields of science and education “State Government” under the imperatives of social reform.

Description of these transformations involves the use of terminology system, the introduction of the regulatory framework of Ukraine basic concepts of “public administration”, “public administration” and others associated with them. Analysis of the development of these concepts and the subject of this publication.

The problem of terminology software industry knowledge “Public Management and Administration” arose primarily from a change in the paradigm of public administration, implementing the idea of “new public administration”. In practical use of the term by its definition There is such a lack of negative signs of corruption or nezlovzhyvannya public budget funds, the rejection of nepotism, non-discrimination and so on.

Many domestic scholars term “management” and “administration” considered equivalent. But the English term management is not granted Ukrainian term “upravlinnja” or “administruvannja”. Uncertainty essence of the concept of “Public Administration” leads to a misunderstanding of the factors of its formation and development.

In the definition of “Public Administration” many authors combine state and public administration. In the narrow sense of the definition of “Public Administration” is regarded as professional activities of civil servants, which includes all activities aimed at implementing decisions of the government as an interdisciplinary academic field, based on the theories and concepts of economics, political science, sociology, administrative law, management.

The term “administration” is used mainly as organizational and administrative governance method used by public authorities. In other words, the administration – bureaucratic method of governance based on the power and authority of government, that is, orders, regulations, instructions, guidelines and instructions. This method is specific and it is preferably used executive authority in the face of civil servants.

The term “Public administration” understands and efficient functioning of public authorities, regional government, local government, civil society (non-governmental) organizations, individuals and other civil society actors to implement public policies in various areas of public life.

Thus the term “public administration” is meant not always the same. For some – a system of decentralized governance using these new tools as kontrolinr, contract management, benchmarkinr or “Lean Management”, for others – the widest possible privatization of state activities, de-bureaucratization and the introduction of new economic thinking, built on accounting costs and results in public administration.

Ukraine in public administration shows a strong tendency to regulate the life of a citizen, and not to give it the required services. Such a tendency leads to mental “blockade” in those cases where the active introduction of a new concept of public administration, according to which anything that is not useful to citizens, should be classified as waste. The system of government has expressed quite strongly hierarchical build and nourish a sense of self-worth management layer at all levels. Leveling effect approach, which is based on a new concept of public administration can cause in connection with this considerable problem.